

LETNÍ BRIGÁDA V CITADELE ANEB POHLED ŠESTNÁCTILETÉHO NEZNALCE

Svatý Benedikt nám říká: „Ora et labora“ – *Modli se a pracuj*. Zajisté se každý z nás snaží žít podle těchto slov, ovšem někdy není na škodu usilovat o jejich naplnění intenzivněji. Vždyť práce šlechtí člověka. Navíc pokud můžeme pracovat s láskou a vědomím, že naše činnost nese konkrétní užitek, pak vše získává nový rozměr. Rodí se atmosféra, jež otevírá duše, sblížuje cizince a dělá člověka Člověkem. I já jsem něco podobného mohla o letošních prázdninách zažít na vlastní kůži. Ráda bych se proto s vámi podělila o můj pohled úplného nováčka na prázdninovou brigádu ve Vnoři.

Necelé dva týdny před ukončením školního roku se mě maminka zeptala, zda bych nejela s ní a mými dvěma sestrami do Vnoře na letní brigádu a přestože jsem souhlasila, nebyla jsem si tímto nápadem zcela jistá. Dobře si vybavuji, že se mně hlavou honila otázka, zdali bych raději neměla zůstat doma. Avšak nakonec jsem si řekla, že alespoň získám novou zkušenost. A tak jsme se 10. července vydaly na dlouhou cestu do našeho hlavního města. Po návštěvě pražských památek jsme šťastně našly centrum Mariapoli. Silně na mě zapůsobilo hezké přijetí, které jsem v takové míře vůbec nepředpokládala. Také se mi líbilo, že jsme mohly hned ze začátku pomáhat v kuchyni, protože jsem si díky tomu připadala jako doma. Čekaly na nás tři dny plné práce ale i odpočinku a zábavy. Každé ráno jsme se po výtečné snídani občerstvili i duchovně Slovem života a zkušenostmi s ním, které mě oslovily svou lidskostí. Činností bylo spousta, nikdo nezahálel, hrdě jsme se postavili plení zahrádek, zdolávání velkých kup dříví na farní zahradě, nošení a pálení větví, čištění rybníku či studánky, sbírání rybízu, bílení hasičárny, malování koupelny, vaření marmelády, dohlížení na

nejmladší členy a dalším potřebným věcem, které jsem ani nestihla zaregistrovat. Vzájemná podpora a pochopení pak dodávaly neustále ztracené síly zpět. Po práci jsme měli vždy čas na vydechnutí nebo na popovídání. Každý den jsme také společně slavili mši svatou. Večer byla přichystaná kultura, jednou jsme například byli pozváni do rodin, z čeho jsem si odnesla pěkný pocit, dále jsme si mohli zazpívat při táboráku a v sobotu jsme zhlédli film o argentinské citadele, který nám poodhalil nový způsob života, jenž mě oslovil. Vše jsme ukončili nedělní poutí do Karlína, kde jsme se také kromě slavení mše svaté dozvěděli něco o historii kostela, což byla krásná tečka za celou brigádou.

Když se dnes poohlédnu zpátky, musím říct, že i těch pár dní mělo pro mě velkou cenu. Díky brigádě ve Vnoři jsem mohla nakouknout do jakéhosi nového světa, který je důkazem toho, že k životu našich ideálů stačí opravdu málo. I přes věkové rozdíly a různorodost účastníků se vytvořilo společenství, jehož hodnota nebyla jenom v práci. Stalo se totiž také místem, kde si lidé navzájem pomáhali, povzbuzovali se, překonávali drobné překážky (ztracené klíče nebo spálené čerpadlo), sdíleli spolu radosti i starosti, prostě byli rodinou. A v tom se dle mého názoru ukrývá opravdový poklad, neboť mnohdy právě tuto jistotu, že nás naše okolí neodsoudí, ale podrží, leckde postrádáme.

Při návštěvě Prahy jsem si v parku pod Petřínem všimla nápisu: „Naše město bylo do nedávna místem setkávání, dnes je místem míjení.“ Myslím, že tuto větu můžeme změnit například pomocí v Citadele, neboť když žijeme s Ježíšem, stavíme mosty k srdcím lidí. Proto jsem moc vděčná, že jsem se také mohla stát jedním z dílků, které dohromady tvoří obraz Boha žijícího v našich životech.

Anna-Marie Dombajová

Redakční poznámka:

Citadela je v terminologii Hnutí fokoláre městečko, kde žijí a pracují lidé podle myšlenek evangelia. Centrum Mariapoli je místo určené k aktivitám členů Hnutí fokoláre. Při bližším vysvětlení od koordinátorky života v Centru Mariapoli, Ludmily Bukovanské, vyšlo ale najevo, že dům je také otevřen všemožným pozitivním aktivitám. Jako příklad byla zmíněna nedávná akademie vnořské základní školy.

PRÁZDNINOVÉ PUTOVÁNÍ

O těchto prázdninách se uskutečnily dvě pěší poutě. Přiznávám, že tak trochu neočekávaně. V pastoračním plánu byla uvedena jen ta na Kopeček v Letohradě, ale během jejího průběhu ve mně uzrála myšlenka uspořádat pěší pout' i na Horu Matky Boží u Králík. I stalo se tak...

Pout' na Kopeček

Byla naplánována na sobotu 20. července. Sraz pěších účastníků byl v půl deváté ve farním kostele. A byli jsme tři.... To nám nezabránilo, abychom se pomodlili a vyprosili si Boží požehnání na cestu. Před kostelem se k nám připojili opozdilci. Někteří vytáhli turistické hole a za jejich klapotu jsme vyrazili. A bylo nás osm....

Zadní cesta, která byla uznána za hodnou poutníků, nás vedla mezi domky a zahradami Čermné, kolem polorozpadlé tírny k Blahotinci. Pod Hůrou nás čekala skupinka (nejen) z Verměřovic. Mezi nejmladší putující patřila malá Tereška Stehlíková, které putování ulehčovala její maminka, která jí vezla v kočárku. A tak nás bylo čtrnáct...

Za příjemného počasí ve skrytu stromů cesta příjemně ubíhala až do Kunčic, kde se k naší výpravě přidali další tři putující. Bylo nás tedy, co jsme šli spolu pěšky, sedmnáct...

U nádraží v Letohradě mnozí nevydrželi tíhu situace a koupili si pověstnou zmrzlinu, jejíž koupě byla plánována až na cestu zpět. Alespoň zpříjemnila dlouhý pochod městem.

Před jedenáctou hodinou jsme byli na místě. Zde nás čekali ti, kteří přijeli na kole nebo auty... a také místní, kteří chtěli mši svatou prožít s námi. Byl pro mě zvláštní pocit nevidět, díky uspořádání kaple, na všechny přítomné a nemít je tak říkajíc „pod kontrolou“. Po bohoslužbě se mnozí chopili provazů od zvonů na věžích ambítů umístěných, aby všem obyvatelům Letohradu dali najevo, že tam jsme...

Následovalo fotografování. Na společném snímku jsem napočítal čtyřicet osm poutníků. Konečný počet však může být vyšší, neboť mnozí místní na snímku nejsou, znajíce patrně místní zkratky a stezky v křoví schované, kterými se nenápadně vytratil, chtěje se vyhnout nemilosrdnému oku objektivu. Cesta zpět vedla opět přes nádraží, kde si někteří (za poslední drobné) zakoupili ledové občerstvení. V odpoledních hodinách, zmožení cestou, jsme dorazili zpět.

Pout' na Horu Matky Boží

...A je ráno, sobotní ráno, dne 10. srpna, svátek mučedníka sv. Vavřince, Zemřel usmažením. Snad nebudeme následovat jeho příkladu. Podle dnešní předpovědi nám nic takového nehrozí. Teploty hlášené na dnešní den jsou pro putování ideální. Jen nedopadnout jako sv. Jan Nepomucký... V noci dost přšelo, nyní mrholí...

Začátek poutě je stanoven na půl šestou před kostelem v Dolní Čermné. „Kolik nás půjde?“ ptám se sám sebe. Je půl šesté. Přítomní tři poutníci. Čekáme na další, kteří se zpozdili. Nebe je šedivé, nepřívětivé. I brzká hodina vstávání a nejistota ohledně počasí nám chmuří tváře. Spíše než poutníky připomínáme partu dělníků, která, vyrušena z nočního spánku, očekává odvoz na denní směnu... Modlitba u kříže na hřbitově. Vkládáme do ní všechny úmysly, se kterými se na pout' vydáváme. Rozhodujeme se na každé větší zastávce pomodlit desátek růžence. Až dojdeme nahoru, bude pomodlený celý růženec.

Konečně! Vyrážíme. V počtu pěti osob se vydáváme známou trasou. Je prověřena z minulých let. Jdeme kolem kravína na Bystříčko a nyní dolů na silnici. Zde na zastávce čekají další dva poutníci. Společně kráčíme po silnici. Procházíme celý Bystřec. Na konci se vydáváme podél potoka do Čenkovic.

Je kolem půl deváté. Snídaně u obchodu v Čenkovicích. Sedáme na lavičky u obchodu a svým údům necháváme odpočinout. Vytahujeme zásoby a ládujeme se. Někteří zásoby doplňují. Jak vidím, jeden z účastníků obstaral „třináctý“ karlovarský pramen. Asi „nutné“ povzbuzení na cestě. No, nevím, nevím... A vida, jedno škobrtnutí, nešikovné šlápnutí a pramen je vážně ohrožen. Vysychá před zraky všech, rychle vysychá. Jsou tedy činěny záchranné práce. Zbytek se nalévá do prázdné lahve od piva, která je zasunuta do baťůžku nejmladšího člena. Zvedáme se. Je čas. Náhle nás zastavuje informace: „A je po becherovce!“ Její „kustód“ si upravoval nohavici. Jak se sehnul, nahnul baťoh a cenný obsah se vylil. Pramen definitivně vyschnul...Zásah vyšší moci? Snad.

Pokračujeme. Ploužíme se po čenkovické sjezdovce. Někteří se nechávají vyvézt horskou službou. Žabaři! Hurá! Objevuje se sluníčko!

Blíží se půl jedenáctá. Scházíme k Červenovodskému sedlu. Chvilu dalšího občerstvení. Odbila jedenáctá hodina. Vydáváme se k místu oběda. Přes serpentiny, příkopy, houští, keře, pastviny, cesty a hnojiště docházíme k zastávce v Červené Vodě. Stala se nám již tradičním útočištěm a jídelnou. Ztěžka vstáváme. Naštěstí zbývá poslední část cesty. Podél Orlice na Hedeč.

Půl třetí. Jsme na místě. Modlíme se závěr růžence. Jak vidím, několik farníků dorazilo. Milé... Dovezou nás zpět. Následuje mše svatá. Děkujeme za zdárný průběh poutě a prosíme za všechny blízké. Po mši zpíváme před vystaveným obrazem Matky Boží loretské litanie. Poslední akcí je zdokumentování účastníků. Tak a je hotovo. Nasedáme do aut a jedeme domů. Hlava mi klimbá, hm. Sklo v autě je tvrdé, ale moje hlava také...Jsem unavený, ale spokojený. **Bohu díky za krásný čas strávený s Ním i s druhými.**

oJ

KOSTELNÍ SBOR OSLAVÍ LETOS 140 LET TRVÁNÍ

Letošní rok kostelní sbor od sv. Jiří oslaví 140. výročí od svého založení. Za tuto dobu by bylo zajímavé znát díla, která uvedl na zdejší kruchtě. Ještě zajímavější by bylo znát jména zpěváků a hudebníků, kteří se na kruchtě během těchto let vystřídali. Tyto údaje však nikdo již nezjistí.

Příchodem k varhanám začal zapisovat pan F. Severin prováděné slavnostní mše sborem při jednotlivých slavnostech a svátcích. I to by bylo zajímavé znát a publikovat v Poutníku, kolik slavnostních mší a nešpor bylo provedeno a od kolika autorů.

Tímto letným připomenutím bych rád jménem všech věřících a jistě i kněze poděkoval zdejšímu sboru, zpěvákům, hudebníkům, varhanici a varhaníkům a dirigentovi panu Pavlu Vašíčkovi za aktivní činnost, za čas a píli, které věnují nacvičování. Je správné také poděkovat i za dobré výkony a obětavost. Toto výročí je jistě důvodem k oslavě o svátku sv. Cecílie, která je patronkou zpěváků, hudebníků, varhaníků, dirigentů a všech, kteří se zabývají hudbou. Gratulujeme a přejeme hodně dobrých děl a jejich úspěšná provedení. Vždyť vše co konáte, konáte k větší slávě Boží.

js.

ZEMŘEL OTEC AUREL

Když jsem do prázdninového dvojčísla umístoval článek „S Pannou Marií Lurdskou do světa“ netušil jsem, že již tak brzo budu psát tento komentář.

Otec Aurel civilním jménem Ondřej Hrdina, o němž výše zmíněný článek je, zemřel 9.7.2013 v pozhnaném věku 94 let v australském Melbourne.

S otcem Aurelem jsem měl možnost, spolu s dalšími poutníky, se osobně setkat během světových dnů mládeže konaných v Austrálii v roce 2008. Otec Aurel nás všechny ohromil svou vitalitou a radostí ze života. Jedno z hlavních setkání se konalo v československém centru Šumava poblíž Melbourne za hojně účasti dalších československých rodáků, kteří v Austrálii trvale žijí.

(Krátkou promluvu otce Aurela po mši svaté na Šumavě lze shlédnout na YouTube po zadání „Fr.Andrew Hrdina Sokol Melbourne 12.7.2008 WYD mše part3“ – otec začíná na záznamu mluvit zhruba v čase 8:15 min, ke konci zazní svatováclavský chorál)

O rok později, během návštěvy papeže Benedikta XVI. ve Staré Boleslavi jsme otcovi Aurelovi zaslali gratulaci k 90. narozeninám, s cca 60 podpisy WYD SYD poutníků, a od té doby mi začal telefonovat. Vždy jsme prohodili co je nového a pokaždé mě žádal o modlitbu a též mě ujišťoval, že se za nás všechny stále modlí a myslí na nás. Na závěr jsem pokaždé dostal požehnání.

Přestože mi otec Aurel již nezavolá na můj mobil, jsem si naprosto jist, že k přerušení spojení nedošlo a to nejen s ním!:-)

T.B.

STO LET OD VZNIKU ORLA V ČERMNÉ – DOLNÍ ČERMNÉ

Jednota Orel v Dolní Čermné oslaví letos 21. září významné výročí – 100 let od svého vzniku. Orel byl založen 26. prosince 1912, avšak právního uznání se mu dostalo až schválením stanov dne 12. září 1913. Další výročí, sice ne kulaté -

87 let - je vhodné také připomenout, a to slavnostní otevření a posvěcení spolkového domu – Orlovny. To se uskutečnilo dne 19. září 1926. Domníváme se, že obě tato výročí jsou svým významem důležitá nejen pro jednotu Orel, farnost, ale i pro náš městys, neboť Orlovna je dnes jediným sálem v městysi.

V 19. stol., v době národního obrození, měly nově zakládáné české spolky veliký vliv na posilování národního sebevědomí českého národa. České vlastenecké spolky, včetně náboženských byly zakládány nejen v poněmčelých městech, ale i na vesnicích. České spolky byly nositeli snah o národní povznesení a sebeuvědomění českého obyvatelstva. Na vesnicích bývali buditeli kněží a kantoři. Ti také pomáhali zakládat občanské, náboženské, zájmové, tělovýchovné a lidumilné spolky a mnohdy v nich přijímali předsednictví. Nejinak tomu bylo v Čermné, kdy mimo jiné, vzniklo hned několik náboženských spolků. V dolní části Čermné se tvořily spolky katolické, v horní části evangelické. Vznikaly, ale i zanikaly a vytvářely se další nové spolky. Mezi mnohými to byl i tělovýchovný, vzdělávací a katolický spolek Orel. Ten měl v době největšího rozkvětu, v roce 1929, 297 členů.

Další historie katolického Orla je pestrá jako sám život každého jedince. Orel byl dvakrát násilně z moci režimů zrušen. Poprvé v roce 1941 německými nacistickými úřady, podruhé po roce 1948, kdy uchvátili moc komunisté. Orel však díky Boží pomoci a obětavosti lidí vždy povstal a pokračoval v činnosti. Tak i v roce 1991 znovu povstal ke společenskému životu. Hlavními obnoviteli Orla byla sestra Marta Faltusová, bratři Václav Vacek a Vojtěch Kunert a další.

V současné době má jednota Orel Dolní Čermná 60 aktivních členů. Starostkou je sestra ing. Marta Marešová. Ze své činnosti lze jmenovat: tenisové turnaje, cyklovýlety, dětské karnevaly, maškarní plesy pro dospělé, pálení čarodějnic, poutní posezení a další akce. Orel aktivně spolupracuje s MO KDU-ČSL, farností, městyssem a dechovou kapelou. Sál Orlovny je pronajímán spolkům, městysi, farnosti a dalším zájemcům pro pořádání soukromých akcí. A ač se najdou lidé, kteří tvrdí, že nájem je vysoký, doporučujeme, aby si zjistili ceny nájemného sálu v okolních obcích a městech. A věříme, že dojdou k jinému názoru.

Rozvojem orelské tělovýchovné činnosti nestačila školní tělocvična, ani rozvojem divadelnictví nestačil malý sál „Na rychtě“ i „U Mydlářů“. (Orel ročně sehrál až 8 představení!) Proto na popud starosty Orla P. Gustava Nováka, zdejšího kaplana, bylo započato velké budovatelské dílo – stavba Orlovny. Plány vyhotovil Ing. architekt František Mareš z Vyškova (původem z Čermné), stavitelem byl Bohumil Vojtěch z Kyšperka (Letohradu). Rozpočtový náklad byl propočten na 363 000,- Kčs. Stavbu Orlovny podpořili prací, dovozem materiálu a dalšími hmotnými i peněžními dary mnozí členové a příznivci. Hodnota stavby, bez vnitřního zařízení, činila 306 903,56 Kč, proti rozpočtu bylo tedy ušetřeno 56 096,44 Kč. Orlovna byla posvěcena a slavnostně otevřena dne 21. září 1926. Další osudy této budovy jsou již známy mnohým našim občanům. Po roce 1948 byla Orlovna Orlu komunistickou mocí odebrána a předána bez náhrady TJ Sokol Dolní Čermná. Ten ji později odprodal Místnímu národnímu výboru v Dolní Čermné (bylo zde kino, které provozoval MNV). Nástupnická organizace MNV - Obecní úřad - ji pak podle restitučního zákona v roce 1992 vydal zpět nově se utvořivší jednotě Orla v Dolní Čermné. Za čtyřicetiletého „hospodaření“ byla předána budova v ne příliš dobrém stavu. Orel tedy za podpory z ústředí Orla provedl rekonstrukci a přístavbu nových prostor: vyměnil krytinu střechy, postavil nové vstupní prostory se sociálním zařízením, opravil kuchyň, vybudoval nový vchod na balkon, částečně budovu zateplil a vybudoval novou plynovou kotelnu. Velkou zásluhu na tomto díle má bývalý starosta Orla bratr František Severin a sestra Ing. Ludmila Müllerová. Sál byl letošního roku vymalován, byl obložen koberci pro lepší akustiku a byl nově potažen portál jeviště. I vnitřní vybavení doznalo zlepšení. Byly pořízeny nové stoly a nové ubrusy a kuchyň byla vybavena novým elektrickým sporákem. To vše bylo pořízeno z vlastních prostředků za podpory Orlické župy. Stovky odpracovaných hodin při pracích na úpravách sálu a úklidu členy Orla jsou opravdu na dnešní dobu obdivuhodné. Členům a příznivcům Orla za tuto dobrovolnou práci patří veřejný veliký dík! Jako naši předchůdci, tak i my zakončíme tuto stať orelským pozdravem „Zdař Bůh!“

Zveme naše občany na tuto slavnost, která bude v sobotu 21. září 2013. Vždyť by oslava měla být slavností celé farnosti a celého městyse. Program je přiložen a můžete si jej oživit i z plakátů. Podrobnější historie Orla bude k dispozici v brožurách, které budou k dispozici v Orlovně.

V. Jansa, sekretář

*Jednota Orla Dolní Čermná Vás srdečně zve
na oslavu 100.výročí od svého založení*

21.9.2013

PROGRAM

13³⁰ - 14⁰⁰ - shromáždění na náměstí - hraje dechová hudba Dolní Čermná

14⁰⁰ - slavnostní průvod ke kostelu sv. Jiří

14³⁰ - mše sv. v kostele sv. Jiří - chrámový sbor - Missa Brevis, J. Pavlica

15³⁰ - zahájení programu v Orlovně

- otevření výstavy ke 100. výročí v přísálí Orlovný

- BRASS COMPANY a žáci ZUŠ

18⁰⁰ - volný program - lidová veselice

- hraje skupina PROJEKT Josky Vondráčka

Přijďte s námi pobejt.

občerstvení zajištěno

Sponzři:

1. náměstek hejtmána
Pardubického kraje Roman Línek

Astky
Dolní Čermná

Okupa Orlická

senátor Petr Šilar

1913-2013 100

KULTURNÍ KALENDÁŘ

So 8. 9.	Pouť na Mariánské hoře
So 14. 9.	Farní zájezd
So 21. 9.	Oslava 100. výročí založení Jednoty Orla v Dolní Čermné

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA**Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:**

na Mariánské Hoře	21. 7. 2013	Václav Kyšperka	z Dolní Čermné
na Mariánské Hoře	27. 7. 2013	Klára Bělašková	ze Zlína
ve Verměřovicích	17. 8. 2013	Eliška Stejskalová	z Verměřovic
v Dolní Čermné	18. 8. 2013	Pavel Vondra	z Petrovic

Rodičům pokřtěných dětí blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné dary od Pána pro křesťanskou výchovu jejich dětí.

v Dolní Čermné	9. 8. 2013	Eva Kuncová	z Dolní Čermné
----------------	------------	-------------	----------------

Církevní manželství uzavřeli:

ve Verměřovicích	3. 8. 2013	Petra Sudková a Martin Řehák
v Dolní Čermné	24. 8. 2013	Eva Kuncová a Tomáš Řehák

Novomanželům Petře a Martinovi a novomanželům Evě a Tomášovi srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží ochranu a požehnání do jejich společného života.

Křesťansky jsme se rozloučili:

v Dolní Čermné	28. 6. 2013	s paní Alenou Křivohlávkovou	z Dolní Čermné
v Dolní Čermné	3. 7. 2013	s paní Filomenou Šebrlovou	z Dolní Čermné
v Dolní Čermné	27. 7. 2013	s paní Vítězslavou Venclovou	z Dolní Čermné

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelé budu pamatovat v modlitbách.

otec Josef

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Září 2013			
Ne 1. 9.	22. neděle v mezidobí	7.30	Režný 403
		16.00	Faltusovi 356
Ne 8. 9.	23. neděle v mezidobí	7.30	Svobodovi
		16.00	Severinovi 342
Ne 15. 9.	24. neděle v mezidobí	7.30	Hejlovi 232
		16.00	Vackovi 197
Ne 22. 9.	25. neděle v mezidobí	7.30	Kunertovi 12
		16.00	Vašíčkovi 349
Ne 29. 9.	26. neděle v mezidobí	7.30	Dvořákovi 406
		16.00	Macháčkovi 242
Říjen 2013			
Ne 6. 10.	27. neděle v mezidobí	7.30	Bednářovi 302
		16.00	Kunertovi 300
Ne 13. 10.	28. neděle v mezidobí	7.30	p. Filáček 332
		16.00	Formánkovi 202
Ne 20. 10.	29. neděle v mezidobí	7.30	Formánkovi 203
		16.00	Jurenkovi 160
Ne 27. 10.	30. neděle v mezidobí	7.30	Müllerovi 177
		16.00	Málkovi 180

PŘÍLEŽITOST KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ

Dolní Čermná	středa 4. 9.	17:00 – 18:55 h.	P. Ján Kubis DNES NEZPOVÍDÁ!!! P. Josef Roušar
Verměřovice	čtvrtek 5. 9.	17:30 – 18:55 h.	
Dolní Čermná	pátek 6. 9.	17:00 – 18:50 h.	
Dolní Čermná	v ostatních dnech	30 minut přede mší svatou	
Mariánská Hora	Neděle 8. 9., POUŤ	7:00 – 12:00 h., 14:30 – 17:00 h.	P. Josef Kopecký, SDB, z Litomyšle, P. Milan Romportl, z Borové u Poličky

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

22. neděle v mezidobí
1. září 2013
36. a 37. týden / 2013

BOHOSLUŽBY VE 36. A VE 37. TÝDNU:

Pondělí - 2. září	22. týdne v mezidobí		
Úterý - 3. září	Sv. Řehoře Velikého, papeže	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Zorku
Středa - 4. září	22. týdne v mezidobí	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Petra Mareše a rodiče z obojí strany
Čtvrtek - 5. září	22. týdne v mezidobí	7:30 19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za farníky mše sv. ve Verměřovicích - za rodinu Beranovu
Pátek - 6. září	První pátek v měsíci, zasvěcený účtě Nejsvětějšího Srdce Ježíšova	17:00 19:00	výstav Nejsvětější svátosti oltární v Dolní Čermné mše sv. v Dolní Čermné - za rodinu Vávrovu a Cejnarovu
Sobota - 7. září	První sobota, zasvěcená účtě Neposkvrněného Srdce Panny Marie	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za nová kněžská a řeholní povolání
			POUŤ NA MARIÁNSKÉ HOŘE
		19:00	mše sv. v kostele - za požehnání pro všechny mladé lidi
		20:00 21:30 22:30	modlitba křížové cesty venku společná adorace v kostele příležitost k soukromé adoraci, kostel otevřen do 24:00 h.
NEDELE 8. září	23. NEDELE V MEZIDOBÍ V kostele Narození Panny Marie na Mariánské Hoře slavíme poutní slavnost.	7:30	mše sv. v kostele, slouží P. Milan Romportl - za poutníky
		10:00	mše sv. venku, slouží P. Josef Roušar - za poutníky
		13:30	koncert duchovní hudby v kostele
		15:00	modlitba křížové cesty v kostele
		16:00	mše sv. venku, slouží P. Oldřich Kučera - za Josefa Hrdinu, manželku Marii a vnučku Marušku
Pondělí - 9. září	Sv. Petra Klavera, kněze		
Úterý - 10. září	Sv. Karla Spinoly, kněze a muč.		
Středa - 11. září	23. týdne v mezidobí		
Čtvrtek - 12. září	Jména Panny Marie		
Pátek - 13. září	Sv. Jana Zlatoústého, biskupa		
Sobota - 14. září	Svátek Povýšení svatého kříže	19:00	Poutní zájezd farnosti na Velehrad a do Kroměříže mše sv. v Petrovicích - za Josefa Nováka
NEDELE 15. září	24. NEDELE V MEZIDOBÍ	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za farníky
		9:00	mše sv. ve Verměřovicích - za Josefa Ryšavého a rodiče
		16:00	mše sv. na Mariánské Hoře - na poděkování Pánu Bohu za dar života

O POUTI NA MARIÁNSKÉ HOŘE

v neděli 8. 9. 2013 na každou mši svatou pojede autobus.

Odjezdy autobusů z Verměřovic od kostela: 6:45 h., 9:15 h. a 14:30 h.

Odjezdy autobusu z Mariánské Hory: 8:30 h., 12:30 h. a 17:30 h.

NÁVŠTĚVA STARŠÍCH A NEMOCNÝCH FARNÍKŮ:

Ve středu 4. 9. ve Verměřovicích, ve čtvrtek 5. 9. v Dolní Čermné a v pátek 6. 9. v Dolní a Horní Čermné.

POUTNÍK, ZÁŘÍ 2013

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 15. září 2013, Poutník vyjde 29. září 2013

Členové redakčního kroužku: J. Roušar, E. Jansová, B. Macanová, J. Moravcová
Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, V. Severinová.

Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spolupráce – výrobní náklady spojené s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,- Kč.